

D-day is aangebroken! De dag waarop alles samen komt! Maar eerlijk gezegd...is wat nu vooral samenkomt zijn enorme bliksemschichten en zware bewolking boven de Mont Ventoux. Het is 03.30 op Basecamp en met bezorgde blikken staan we naar boven te kijken. Een eerste bericht en nieuwsbrief volgt snel: de routes worden aangepast. De top uit het parcours, omdat het er echt niet veilig is en de prognose is dat het zo blijft.

Vol positieve energie zetten de eerste motard koers richting de berg. De eerste vrijwilligers nemen hun posten in. De Malloten bijten het spits af, met de eerste van hun 3 beklimmingen. We zijn van start! Editie 7 is een feit! Wanneer de schemering plaats maakt voor licht, blijft het bedenkelijk donker...Enorme hoosbuiten laten het zicht op Bédoin verdwijnen. En binnen enkele minuten komt het water met bakken naar beneden. Net als de eerste fietsers die niet veel hoger zijn gegaan dan 10 kilometer omdat er onvoorspelbare blikseminslagen zijn naast de regen die het zicht weg haalt.

Een moeilijk, maar zeer kordaat genomen besluit volgt: de Mont Ventoux is en wordt niet meer veilig vandaag. Er wordt uitgeweken naar de Col de la Madeleine voor alle deelnemers! Een teleurstelling voor iedereen die een missie had, maar onvermijdelijk in deze omstandigheden.

Gelukkig is er begrip en blijft iedereen met goede moed naar de starts komen! De wandelaars vertrekken voor hun uitdaging over de prachtige route van de Col de la Madeleine, want dat is het wel echt! De hardlopers laten we starten aan het uiteinde van de oranje uitgelegde loper. Zo kunnen we langer van hen genieten, omdat ze ander binnen 3 seconden de hoek om zijn! Onder luid applaus zijn ook zij weg!

Daarna verandert het dorpje Bédoin, met zijn gele huizen en blauwe luiken, langzaam in het oranje. Iedereen maakt zich op voor de belangrijkste start. De ALS patiënten zullen met hun teams het peloton aanvoeren! Iedereen is opgelucht dat het droog is hier! De band zet een klein feestje in, waardoor de sfeer er lekker in komt! Samen tellen we af, en onder luid gejuich en applaus zet het deelnemers veld zich in beweging. Een enorm oranje lint van fietsers gaat aan hun uitdaging beginnen! Iedereen met een eigen verhaal, een herinnering en persoonlijke missie! De foto's die onderweg gemaakt spreken boekdelen. Door de krachten te bundelen worden onmogelijke prestaties mogelijk! Zeker door de weer omstandigheden die het nog een extra lastig maken. Maar het weer draagt ook bij aan meer saamhorigheid! Een vriendelijke Franse boer zet zijn schuur open om een groep deelnemers even te laten schuilen voor zij hun weg kunnen vervolgen. Editie 7 wordt een editie waar nog lang over nagepraat zal worden...Na 3 uitgeschreven scenario's zijn we inmiddels bij deel 6 ofzo belandt...

Door de ingekorte route zijn alle deelnemers eerder bij de finish en gaan we het feest dus ook eerder inzetten! De speakerman haalt iedereen persoonlijk binnen en na de finish boog volgen de laatste meters door een haag van juichend supporters! Een warm onthaal, waarna de welverdiende medaille voor editie 2018 opgehangen mag worden!

Daarmee is de de laatste start ook volbracht! Het inzetten van het eindfeest! En wat voor feest. De ultieme ontlading na deze intense, onvoorspelbare dag! De sfeer zit er meteen in met het orkest Duband! Martijn Fisher doet er een fors schepje boven op, met een aantal gevoelige Hazes liedjes. En met een lach en een traan komen nu de emoties los! Er wordt gedanst, gezongen en gedronken en omhelst. Het duo Remon en Toon weten ook de juiste noot te raken, met hun mix van gevoelige en gezellige liedjes. En geven ook ruimte voor verzoekjes vanuit de teams die een lijflied willen horen. Uiteindelijk sluit Deejee Nelson het feest af met lekkere dansmuziek! Als een cadeautje na deze intense dag, komt het zonnetje het feest extra sfeervol maken!

Wat een dag, wat een water...wat een intense emoties, wat een familie gevoel...Wat hebben met elkaar samen weer mooie herinneringen gemaakt!